

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. Русе, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Палма Тараланска
Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Палма Тараланска Въззивно гражданско дело
№ 20234500500635 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, представлявано от
председателя С. П., чрез адв. А. Г. от АК Русе, е обжалвало решението на
Русенския районен съд по гр. д. № 2426/2023 г., в частта, с която е уважен
предявеният против читалището иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал.
1 от КТ. Излагат се доводи за неправилност на решението поради нарушения
на материалния закон. Моли въззивният съд да отмени решението в
обжалваната част и в частта за разноските, присъдени по компенсация.
Претендира разноси за въззивната инстанция.

Ответникът по жалбата Н. П. Ц., от гр. Русе, чрез адв. Х. М. от АК Русе,
изразява становище за недопустимост и неоснователност на жалбата. Моли
производството по същата да бъде прекратено, евентуално – решението в
обжалваната част да бъде потвърдено като правилно. Претендира разноси.

Окръжният съд, след като провери оплакванията в жалбата и прецени

събраните по делото доказателства, приема за установено:

Жалбата е подадена от надлежна страна по спора, в законоустановения срок и е процесуално допустима. Възраженията на ищцата в подадения отговор на въззивната жалба за недопустимост на същата са неоснователни. Още в отговора на исковата молба ответникът е изложил възраженията си срещу предявените искове, в това число и по отношение размера на обезщетението.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото не е спорно, че страните са били в трудово правоотношение, като ищцата е заемала длъжността „библиотекар“ при ответника Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“. Със Заповед № 11/28.04.2023 г. на председателя на читалището трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 – поради спиране на работа за повече от 15 дни, считано от 01.05.2023 г.

С постановеното от първоинстанционния съд решение процесната заповед е отменена като незаконосъобразна и ищцата е възстановена на заеманата преди прекратяване на трудовото правоотношение длъжност. В тази част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Претенцията за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението, е приета от първоинстанционния съд за основателна, тъй като по делото безспорно е установено, че след прекратяването на трудовото правоотношение ищцата е останала без работа за периода от 01.05.2023 г. до 02.07.2023 г. Уважено е възражението на работодателя за прихващане на дължимото обезщетение с вече изплатеното от него по чл. 220 и чл. 222 от КТ в общ размер 3 036 лв. Неправилно обаче е изчислен размерът на дължимото обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, което има за последица и неправилно определяне на обезщетение в размер на 674.52 лв. след извършеното прихващане.

Неправилно районният съд е приложил разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, която урежда хипотезата, при която работникът или служителът не е отработил пълен работен месец. В този случай брутно трудово възнаграждение по чл. 228 от КТ (включително и това по чл. 225, ал. 1 от КТ) се определя, като полученото

среднодневно брутно трудово възнаграждение се умножи по броя на работните дни за същия месец. В настоящия случай обаче ищцата е отработила пълния работен месец, предхождащ месеца, в който е прекратено трудовото ѝ правоотношение, поради което горната разпоредба е неприложима. Основателно е възражението на жалбоподателя, че прилагайки този метод за изчисляване на претендираното обезщетение, то за м. май 2023 г. би се получило брутно трудово възнаграждение в размер на 1686.60 лв., а за м. юни 2023 г. – 1 855.26 лв., като и двете суми надвишават договореното и получавано от ищцата брутно трудово възнаграждение от 1518 лв., съгласно последното допълнително споразумение към трудовия договор, приложено на л. 12 от първоинстанционното дело. Обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ следва да се определи въз основа на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението, т. е. за м. април 2023 г. и същото възлиза на 3 036 лв. След прихващане на изплатените от работодателя обезщетения по чл. 220 и чл. 222 от КТ, които са в същия размер, страните не си дължат нищо.

Ето защо решението е неправилно в частта, с която искът по чл. 225, ал. 1 от КТ е уважен в размер на 674.52 лв. и следва да бъде отменено в тази част, като вместо него бъде постановено друго, с което искът да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на спора решението на районния съд следва да бъде отменено и в частта, с която ответникът по делото е осъден да заплати по сметка на Русенския районен съд държавна такса в размера над 100 лв., както и в частта, с която е осъден да заплати по компенсация на ищцата разносните над 253.33 лв.

С оглед уважаването на въззивната жалба, въззиваемата следва да заплати на жалбоподателя 425 лв. разноси, от които 400 лв. за адвокатско възнаграждение и 25 лв. държавна такса.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1203 от 31.07.2023 г., постановено по гр. д. № 2426/2023 г. по описа на Русенския районен съд в частта, с която Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, ЕИК 000522856, е осъдено да

заплати на Н. П. Ц., ЕГН *****, сумата от 674.52 лв., представляваща обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, дължимо за периода от 01.05.2023 г. до 02.07.2023 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. П. Ц., ЕГН *****, от гр. Р., бул. „Х. Б.“ № ** ет. * против Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, ЕИК 000522856, със седалище и адрес на управление гр. Р., бул. „Л.“ № **, иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, за заплащане на обезщетение за оставане без работа поради уволнение със Заповед № 11/28.04.2023 г. на председателя на НЧ „Захари Стоянов – 1937“, дължимо за периода 01.05.2023 г. – 02.07.2023 г. за сумата от 674.52 лв., като неоснователен.

ОТМЕНЯ Решение № 1203 от 31.07.2023 г., постановено по гр. д. № 2426/2023 г. по описа на Русенския районен съд в частта, с която Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, ЕИК 000522856 е осъдено да заплати по сметка на Русенския районен съд държавна такса по делото в размера над 100 лв.

ОТМЕНЯ същото решение в частта, с която Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, ЕИК 000522856 е осъдено да заплати на Н. П. Ц., ЕГН ***** разноските по компенсация над 253.33 лв. до 470.47 лв.

В останалата част, решението като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА Н. П. Ц., ЕГН ***** от гр. Р., бул. „Х. Б.“ № **, ет. * да заплати на Народно читалище „Захари Стоянов – 1937“ гр. Русе, ЕИК 000522856, със седалище и адрес на управление гр. Р., бул. „Л.“ № **, сумата от 425 лв. разноски за въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

